

Arrest

nr. 238 860 van 23 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TORFS
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Kameroen te beschikken, tot de etnie Momo < Batibo te behoren en Presbyteriaans te zijn. U bent geboren op 15 juni 1995 te Kumba, Zuid Westelijke Regio. In 2014 trok u naar de Universiteit 'National Polytechnic' te Bamenda, Noord Westelijke Regio, alwaar u 'Business Management' studeerde. U was op deze universiteit coördinator van de jeugdgroep van het management departement genaamd 'Association of Future Managers' (AFMA). AFMA stond in voor het organiseren van seminaries ten einde de jeugd te trainen en klaar te stomen voor hun latere professionele carrière.

Uzelf stond in dit kader in voor de organisatorische kant tijdens de gehouden feestjes en seminars. U deed te Bamenda eveneens vrijwilligerswerk bij een NGO genaamd 'Better World Cameroon', deze NGO stond ondermeer in voor gemeenschapsontwikkeling, vrouwenemancipatie en jeugd en bosbouw. Uzelf stond in dit kader in voor het organiseren van conferenties en workshops.

Toen de crisis begon, gingen jeugdbewegingen zoals AFMA deel uitmaken van het protest, leden ervan gingen ondermeer marcheren doorheen de straten. Militairen begonnen mensen te arresteren en te doden, waaronder tevens leiders van bepaalde groeperingen. U besloot hierop in februari 2017 naar Douala, Littoral Regio, te trekken. U verbleef te Douala bij een vriendin tot december 2017, waarna u zich wederom naar Kumba begaf, uw vriendin was immers ondertussen naar Duitsland gereisd. In januari 2018 besloot u zich – met uw eigen Kameroens paspoort en met een Deens visum - naar Denemarken, Helsingor te begeven, alwaar u tot juni 2018 aan het 'International People's College' studeerde. De NGO 'Better World Cameroon' had u immers een studiebeurs toegekend voor deze school. U was te Denemarken eveneens in het bezit van een residentiekaart, geldig tot 10 juli 2018. Na uw studies te Denemarken trok u – in juni 2018 - terug naar Kameroen, meer specifiek Bamenda. Ondertussen waren sommige van uw vrienden, leiders van uw groep, gearresteerd. Tevens werden er drie collega's van u gedood. Ook leiders van andere groepen van andere scholen werden gearresteerd. Begin juli 2018 werd u voor uw huis te Bamenda gearresteerd en opgesloten te Douala in een politie commissariaat, dewelke tevens een gevangenis heeft ('Commissariat Bepanda'). U werd aldaar geslagen en mishandeld. Na drie tot vijf dagen werd u ziek en werd u naar het 'General hospital' in Deido (Douala) gebracht. U kwam tevens in die periode te weten dat u zwanger was van uw partner A.L.. U ontmoette in het ziekenhuis een pastoor genaamd T., een man die u reeds eerder tijdens uw opsluiting in de gevangenis had ontmoet. U vroeg aan de pastoor om u en uw ongeboren kind te helpen, waarop deze man een paspoort (op naam van N.M. – Belgische nationaliteit) voor u regelde en hij u uit het ziekenhuis wist te smokkelen. Hij bracht u vervolgens onmiddellijk naar de luchthaven van Douala, u reisde vervolgens met het vliegtuig door naar België, alwaar u op 12 juli 2018 aankwam. U diende op 06 augustus 2018 te België een asielaanvraag in.

Uw ouders M.I.K. en M.F.S. verblijven momenteel in Kumba, soms zouden ze evenwel naar een plaats genaamd Ikilivondi (cfr. Ikiliwindi) vluchten. Uw zus S.N. zou ondertussen in Duitsland verblijven, uw broer M.A. zou zich samen met uw nonkel in 2017 naar Zuid Afrika hebben begeven doch zou ondertussen – omwille van xenofobie - terug naar Kameroen (Ikilivointi – cfr. Ikiliwindi) zijn gekeerd. U hebt een partner genaamd A.L., deze man is afkomstig van Kameroen doch heeft intussen de Belgische nationaliteit verworven. Jullie hebben samen een dochter genaamd A.K.E. (°20 december 2018 te België), jullie wonen te België allen op hetzelfde adres.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw originele Kameroense identiteitskaart (op naam van M.V.T. geboren op 15 juni 1995 te Kumba), uw originele Deense verblijfsvergunning geldig van 06 maart 2018 tot 10 juli 2018, uw originele 'Succes Testimonial/Transcript' (Higher National Diploma) dd. 12 augustus 2016 en uw originele Certificaat 'Spring Term 2018 Whole 24 Weeks' van het 'International People's College' in Denemarken voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan vooreerst worden gesteld dat uit uw verklaringen – afgelegd op het Commissariaat – generaal dd. 23 april 2019 – blijkt dat u geen persoonlijke problemen kende te Kameroen, toen u

in januari 2018 besloot uw land Kameroen te verlaten en u naar Denemarken (Helsingor) te begeven, alwaar u tot juni 2018 aan het 'International People's College' studeerde.

U beweert immers op de universiteit 'National Polytechnic' te Bamenda, Noord Westelijke Regio, coördinator van de jeugdgroep van het management departement genaamd 'Association of Future Managers' (AFMA) te zijn geweest. AFMA stond in voor het organiseren van seminaries ten einde de jeugd te trainen en klaar te stomen voor hun latere professionele carrière. Uzelf stond in dit kader in voor de organisatorische kant tijdens de gehouden feestjes en seminaries. Toen de crisis begon, gingen jeugd bewegingen zoals AFMA deel gaan vormen van het protest, leden ervan gingen ondermeer marcheren doorheen de straten. Militairen begonnen mensen te arresteren en te doden, waaronder tevens leiders van bepaalde groeperingen en van jeugdbewegingen. U besloot hierop in februari 2017 naar Douala, Litoral Regio, te trekken. **Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat u aangeeft zelf nooit aan enig protest te hebben deelgenomen in die periode te Bamenda.** U verklaart hieromtrent immers het volgende: "Ik was er niet deel van, toen ik in Bamenda was, ik marcheerde niet, omdat er overal traangas en geweerschoten waren, ik kon me dat niet riskeren (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 23 april 2019 p. 14, hierna genoemd cgvs 1 p. 14). U bevestigt nogmaals in Bamenda zelf nooit aan enig protest te hebben deelgenomen toen u lid was van AFMA en aan de universiteit studeerde (cgvs 1 p. 15). Verder blijkt uit de door u afgelegde verklaringen dat er – op het moment van uw vertrek uit Bamenda naar Douala – **nog geen enkel lid van AFMA te Bamenda was gearresteerd**, evenwel toen ze mensen begonnen te arresteren van jeugdbewegingen, wist u dat ze achter jullie aan gingen komen, jullie waren immers ook van de jeugdbewegingen (cgvs 1 p. 16). U gevraagd of u bij uw vertrek naar Douala hoegenaamd enige persoonlijke problemen kende en of er iets persoonlijk met u was gebeurd, stelt u het volgende: "Mijn nonkel was toen al ontvoerd, maar met mij neen. Nonkel ontvoerd, mijn vriend zijn broer was gedood, hoofd afgesneden" (cgvs 1 p. 15). **U bevestigt nogmaals bij uw vertrek van Bamenda naar Douala geen persoonlijke problemen te hebben gekend, u begaf zich naar Douala enkel en alleen omdat leiders van bepaalde jeugdbewegingen werden gearresteerd (cgvs 1 p. 15). Ook in Douala zelf zou u persoonlijk geen enkel probleem hebben gekend (cgvs 1 p. 16-17).** Zo verklaart u te Douala uw activiteiten voor AFMA niet te hebben verder gezet, u was niet meer betrokken bij AFMA toen (cgvs 1 p. 16). De groep AFMA bestond op zich wel nog, het waren nog steeds dezelfde leiders en elk jaar zijn er verkiezingen, doch u was niet meer betrokken bij deze vereniging gezien iedereen was gevlucht naar verschillende plaatsen, jullie konden dan ook niets doen (cgvs 1 p. 16). U deed verder geen enkele politieke activiteit te Douala noch nam u aan enig protest deel (cgvs 1 p. 17). Tenslotte kende u te Douala geen enkel persoonlijk probleem, u was immers bang om te praten over wat er gebeurde in de Noord Westelijke Regio, je wordt opgepakt voor wat je zegt, als je er iets over zegt, het steunt, militairen pakken u op, u was stil en bleef binnen in Douala (cgvs 1 p. 17). **Na uw verblijf te Douala verbleef u van december 2017 tot januari 2018 te Kumba, ook daar was u niet langer een betrokken partij bij AFMA en kende u geen persoonlijke problemen (cgvs 1 p. 17).** U gevraagd waarom u niet in Kumba zou zijn gebleven, geeft u het volgende aan: "Het was nog niet veilig, het is de Engelse regio, ze doodden mensen willekeurig, mensen ontvoeren, dus... Zelfs in Kumba, ik bleef binnen, ik ging nergens naartoe, ik bleef binnen tot ik reisde naar Denemarken (cgvs 1 p. 17). U gevraagd waarom u absoluut Kameroen wou verlaten op dat moment, geeft u aan 'voor uw veiligheid (cgvs 1 p. 17). U ermee geconfronteerd dat u net had verklaard geen persoonlijke problemen te hebben ondervonden op dat moment in Kameroen, geeft u het volgende aan: "Ze ontvoerden en doodden leiders van jeugd bewegingen, ik was deel daarvan, Afma, ik was een leider van één van de jeugd bewegingen" (cgvs 1 p. 17). **U refereert aldus wederom en continu naar de toenmalige algemene situatie in Kameroen – meer bepaald dat leden van jeugdbewegingen toen werden geïsoleerd en gearresteerd en ook u op dat moment een leider van een jeugdbeweging (cfr. AFMA) vormde -, doch er kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u zowel te Bamenda als Douala en Kumba zelf geen persoonlijke problemen had gekend toen u besloot uw land Kameroen te verlaten en in Denemarken te gaan studeren en u uw land dan ook verliet louter omwille van de algemene teneur aldaar.**

Dat u bij uw vertrek uit uw land Kameroen in januari 2018 niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd geïsoleerd noch vervolgd, blijkt eveneens uit het feit dat u op legale wijze - met uw eigen Kameroens paspoort met een visum voor Denemarken - uw land wist te verlaten en met het vliegtuig naar Denemarken wist te reizen (cgvs 1 p. 11-12). Overigens blijkt dat u eerder ook met uw eigen Kameroens paspoort met het vliegtuig naar Nigeria reisde. U verklaart in dit kader immers in 2016 of 2017 een Kameroens paspoort op uw eigen naam te hebben aangevraagd in Bamenda, dit gezien u een studiebeurs voor Denemarken had aangevraagd (cgvs 1 p. 11-12). U reisde vervolgens met het vliegtuig en met uw eigen Kameroens paspoort naar Nigeria teneinde een visum voor Denemarken aan te vragen (cgvs 1 p. 11-12).

Gezien u twee tot drie maanden diende te wachten op de aflevering van uw Deens visum en u te Nigeria over geen verblijfplaats meer beschikte, besloot u met een bus van Nigeria terug naar Kameroen te reizen, later diende u dan opnieuw naar Nigeria te gaan teneinde uw visum op te halen (cgvs 1 p. 11-12). U begaf zich vervolgens terug naar Kameroen, om uiteindelijk in januari 2018 met uw eigen Kameroens paspoort en Deens visum met het vliegtuig naar Denemarken te trekken (cgvs 1 p. 11-12). U verklaart in dit kader eerst van Douala naar Casablanca (Marokko) te zijn gereisd, om vervolgens verder naar Denemarken te zijn gegaan (cgvs 1 p. 18). U zou volgens uw eigen verklaringen geen enkel probleem hebben gekend om Kameroen te verlaten (cgvs 1 p. 18).

Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen per vliegtuig kon verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd geviseerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn geviseerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht.

Tenslotte wordt het feit dat u bij uw vertrek naar Denemarken in januari 2018 en tijdens de periode nadien, toen u in Denemarken verbleef, niet in een negatief daglicht bij de Kameroense autoriteiten stond geplaatst, nogmaals bevestigd door uw terugkeer naar Kameroen met het vliegtuig in juni 2018, wederom met uw eigen Kameroens paspoort. U geeft immers zelf aan toen op de luchthaven te Douala te zijn aangekomen, u zou geen enkel probleem hebben gekend bij uw aankomst aldaar (cgvs 1 p. 20). U geeft evenwel plots aan dat u, toen u in Denemarken verbleef, wel degelijk door de autoriteiten te Kameroen zou zijn gezocht (cgvs 1 p. 18). Hoewel er in dit kader kan worden opgemerkt dat er supra reeds uitgebreid werd gemotiveerd voor wat betreft het feit dat u bij uw vertrek uit uw land Kameroen in januari 2018 niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd vervolgd en u ook bij uw terugkeer naar Kameroen in juni 2018 bij voornoemde autoriteiten niet in een negatief daglicht stond, kan er hieromtrent nog het volgende worden opgemerkt. Vooreerst is het opmerkelijk dat u plots zou verklaren dat militairen te Kameroen – tijdens uw verblijf te Denemarken – over de namen van leden van jeugdbewegingen, waaronder de uwe, zouden beschikken (cgvs p. 19). Verder kan er worden gesteld dat ook deze verklaringen zeer ongeloofwaardig overkomen. U verklaart immers dat de President van AFMA – genaamd Tibo Leonard – zou zijn gearresteerd: “Ze vroegen waar zijn de andere leden, hij zei ik weet het niet, dat zeiden zijn ouders, toen hij werd opgepakt bij hun thuis, ze hebben zijn naam, dus onze namen ook. We deden niks verborgen, als we formulieren invulden, onze namen zijn erop, handtekenen, onze namen zijn erop, dus ze hebben de namen van de leiders” (cgvs 1 p. 19). U slaat aldus enkel en alleen aan het gissen dat de Kameroense autoriteiten uw naam zouden bezitten, dit gezien ze ook de naam van T.L. – de President van AFMA - zouden hebben. U ermee geconfronteerd dat u aldus niet met zekerheid kan zeggen dat de Kameroense autoriteiten uw naam zouden kennen, stelt u plots – overigens nooit eerder enige melding van gemaakt – dat ze naar u zochten in uw huis te Bamenda, dus u weet dat ze uw naam hebben (cgvs 1 p. 19). U vult aan dat ze u zochten terwijl u in Douala was tijdens de periode februari – december 2017, uw zus zou hen hebben verteld dat ze niet wist waar u was, als ze u zou zien, diende ze u naar het politiebureau te brengen teneinde u te kunnen ondervragen (cgvs 1 p. 19). Buiten een leider van de jeugdbeweging te zijn, zou u niets anders hebben gedaan (cgvs 1 p. 19). U gevraagd of de militairen toen een reden voor hun zoektocht naar u opgaven, ontkent u dit, u weet dan ook niet waarom ze u zochten (cgvs 1 p. 19). Evenwel deed u niets anders als zijnde lid zijn van de jeugdbeweging, tevens hadden jullie een whatsapp groep voor de vereniging, de politie ging hen ook zoeken, bij huizen van collega’s, het was u niet alleen (cgvs 1 p. 19). Er kan in het licht van deze door u plots afgelegde en overigens bijgestelde verklaringen worden opgemerkt dat het des te opmerkelijker is dat u – nadat naar uw mening militairen u zouden zijn komen zoeken in uw ouderlijk huis te Bamenda tijdens uw verblijf te Douala gedurende de periode februari – december 2017 en u in januari 2018 op overigens legale wijze met uw eigen Kameroens paspoort en Deens visum naar Denemarken wist te reizen – niet alleen van Denemarken naar Kameroen zou terug keren, doch u ook nog eens wederom naar dezelfde stad Bamenda zou trekken, alwaar de door u genoemde feiten zich zouden hebben afgespeeld. Dit alles maakt dat aan uw verklaringen allesbehalve enig geloof kan worden gehecht. Uw uitleg in dit kader houdt overigens geen enkele steek. Zo verklaart u dat u in Bamenda verbleef, u naar Kumba diende te gaan om uw ouders te bezoeken en dan terug naar Bamenda diende te gaan gezien u terug voor uw NGO wou gaan werken (cgvs 1 p. 20). Er kan overigens nog het volgende worden opgemerkt. U stelt tijdens uw studies te Denemarken gedurende een weekend naar België te zijn gekomen teneinde uw vriend L. – toen reeds woonachtig te België – te bezoeken (cgvs 1 p. 20).

U verklaart toen in België nog geen asiel te hebben aangevraagd, u had immers op dat moment geen redenen om asiel aan te vragen, u had dan geen bescherming voor iets nodig, er was geen bedreiging voor uw leven toen, u dacht dat thuis alles ok was en dat alles bekoeld was, tot er gebeurde wat er gebeurde (cfr. refererend naar uw arrestatie te Bamenda begin juli 2018) (cgvs 1 p. 20-21). Ook als u ermee geconfronteerd wordt waarom u ervoor opteerde specifiek naar Bamenda terug te keren in juni/juli 2018, geeft u aan op dat moment geen echte vrees te hebben gekoesterd: “Zoals ik zei, ik dacht dat alles bekoeld was, maar dat was niet zo, ze gingen niet meer naar de huizen, maar ze zochten nog naar de mensen, als ze een hint kregen dat je ergens bent. Ze doodden nog, militairen en mensen die vechten, ze doden elkaar enzo, maar ze gingen niet van huis naar huis zoals ervoor. Zus zei tegen hen dat ze me niet meer had gezien, ik dacht terug te kunnen naar mijn gewone leven, dat was niet zo” (cgvs 1 p. 21). Ook bij uw terugkeer naar Bamenda deed u overigens geen activiteiten meer voor AFMA, de leiders betroffen wel nog steeds dezelfde personen, u droeg nog de naam van coordinator doch oefende geen activiteiten uit (cgvs 1 p. 21-22).

Er kan aldus worden geconcludeerd dat u bij uw vertrek uit uw land Kameroen in januari 2018 niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd geïdendeerd noch vervolgd en u ook bij uw terugkeer naar Kameroen in juni 2018 bij de Kameroense autoriteiten niet in een negatief daglicht stond. U verklaart verder bij uw terugkeer naar Bamenda begin juli 2018 door militairen te zijn gearresteerd aan uw huis, dit gezien u de leider was van een jeugdbeweging (cgvs 1 p. 26). Er kan hierbij worden opgemerkt dat er reeds supra uitgebreid werd gemotiveerd dat u bij uw vertrek uit uw land Kameroen in januari 2018 niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd vervolgd en u ook bij uw terugkeer naar Kameroen in juni 2018 bij voornoemde autoriteiten niet in een negatief daglicht stond. Verder lijkt het compleet ongeloofwaardig dat de Kameroense autoriteiten u begin juli 2018 plots alsnog zouden beginnen viseren. U was immers reeds sinds februari 2017 uit Bamenda vertrokken, waarna u achtereenvolgens te Douala en Kumba zou hebben verbleven en u legaal (met uw eigen Kameroens paspoort en Deens visum) naar Denemarken zou zijn gereisd, alwaar u tot juni 2018 zou hebben verbleven. Overigens hebt u zelf reeds meermaals aangegeven – sinds uw vertrek uit Bamenda in februari 2017 – geen enkele activiteit voor AFMA meer te hebben uitgeoefend noch enige betrokkenheid in dit kader te hebben getoond. U verklaart hieromtrent dat u nog steeds zou worden gezocht gezien de hele jeugd nog bij het protest aan het toetreden was, het protest werd dan ook sterker dan ervoor, zaken werden erger (cgvs 1 p. 26). U gevraagd waarom ze – gezien AFMA niet meer actief was – u dan alsnog zouden willen oppakken, stelt u het volgende: “Scholen waren niet meer actief, scholen waren gesloten, maar ze arresteerden en doodden toch nog altijd studenten. Ze communiceerden nog, hoe ze mensen konden verzamelen” (cgvs 1 p. 27). Tenslotte gokt u dat de Kameroense overheid naar u op zoek zou zijn, ze hebben u immers niet kunnen pakken eerst, dan wel, dan bent u ontsnapt (cgvs 1 p. 27). U gevraagd of u met zekerheid weet dat u nog gezocht wordt, ontkent u dit, u kan immers niet communiceren, doch het doden gaat nog verder, ze arresteren mensen elke dag, het wordt erger, het affecteert de Franse sectie ook nu (cgvs 1 p. 27).

Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat u er allesbehalve in slaagt om een mogelijke persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen aannemelijk te maken.

Uw originele Kameroense identiteitskaart (op naam van M. V. T. geboren op 15 juni 1995 te Kumba) bevat verder louter identiteitsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

Uw originele ‘Succes Testimonial/Transcript’ (Higher National Diploma) dd. 12 augustus 2016 bewijst enkel en alleen dat u op 12 augustus 2016 een diploma te Kameroen mocht ontvangen, waaraan geen twijfel wordt geuit doch wat bovenstaande argumentatie niet kan weten om te buigen.

Uw originele Deense verblijfsvergunning geldig van 06 maart 2018 tot 10 juli 2018 en uw originele Certificate ‘Spring Term 2018 Whole 24 Weeks’ van het ‘International People’s College’ in Denemarken tonen enkel aan dat u te Denemarken van 11 januari 2018 tot 27 juni 2018 bij het ‘International People’s College’ lessen hebt gevolgd en u te Denemarken over een tijdelijke verblijfsvergunning beschikte, waaraan eveneens geen enkele twijfel wordt geuit, evenwel kunnen deze documenten bovenstaande argumentatie niet ombuigen, meer bepaald dat u geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in

het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.” dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio’s Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio’s, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid.

Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u gedurende twee zomervakanties – telkens voor een periode van drie maanden – en tevens af en toe tijdens andere schoolvakanties te Yaoundé hebt verbleven (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 21 november 2019 p. 3, hierna genoemd cgvs 2 p. 3). Immers uw zus S.N. en uw nonkels (cfr. neven van uw moeder) genaamd E.K., T.A. en J.K. waren daar toen woonachtig, u woonde tijdens deze vakanties bij laatstgenoemde (cgvs 2 p. 3-4). Uw andere twee nonkels – beiden momenteel nog steeds woonachtig te Yaoundé – bezocht u toen ook wel, dit ongeveer één maal per week (cgvs 2 p. 4). Tevens was het hoofd bureau van de NGO “Better world Cameroon” te Yaoundé gevestigd, uw nonkel J. is immers de Directeur ervan, u oefende aldus ook te Yaoundé vrijwilligerswerk uit, uw eerste zomerkamp zou ook te Yaoundé hebben plaats gevonden (cgvs 2 p. 4). Ook te Douala (Littoral) hebt u verbleven, meer bepaald van februari 2017 tot december 2017 (cgvs 2 p. 11). U woonde aldaar vooreerst met een vriendin genaamd P.B., toen zij evenwel naar Duitsland reisde, was u aldaar alleen woonachtig (cgvs 2 p. 11). Te Douala studeerde u Duits, u ging immers naar de “Goethe” school (cgvs 2 p. 12). Ondertussen zouden ook de echtgenote van uw broer genaamd T. en hun zoon M.M.D. te Douala vertoeven (cgvs 2 p. 12). U noemt verder te Douala nog een zekere B.E. en haar familie, ook een vriend genaamd Y. en zijn familie zouden aldaar wonen (cgvs 2 p. 12), net zoals M.R. samen met zijn dochter D. en een zekere G. en de familie (cgvs 2 p. 13). Tenslotte zou u ook een nicht genaamd N. (cfr. de dochter van uw moeder haar zus) te Douala hebben, zij zou er samen met haar zoon A. woonachtig zijn (cgvs 2 p. 12-13). **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen en u zelfs te Yaoundé en Douala hebt gewoond en u er over een netwerk beschikt. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan.** Vooreerst geeft u immers zelf aan te Douala geen persoonlijke problemen te hebben gekend, toen u aldaar woonachtig was (cfr. van februari tot december 2017) (cgvs 2 p. 13). U gevraagd of u een bepaalde vrees zou koesteren bij een terugkeer naar en vestiging in Douala, luidt uw antwoord als volgt: “Ja, ze zoeken leiders, mensen die leiders van groepen waren, ze gaan me daar vinden. Ze doen een serieuze check up in luchthavens nu enzo. Een vriend van me, haar man, supporter van, eigenlijk een activist van de strijd, ging naar Kameroen en werd bijna gearresteerd op de luchthaven, had hij geen geld gegeven, hij had niet kunnen terugkeren” (cgvs 2 p. 13). U vervolgt dat het leger van de overheid u zeker zal komen opsporen, dit gezien u een leider van een jeugdbeweging zou hebben betroffen, u zou dan ook mensen kennen en zou makkelijk mensen kunnen verzamelen voor een protest (cgvs 2 p. 13). U stelt verder nog dat u sowieso van de luchthaven zou worden meegenomen door de militairen, uw naam zou immers – als zijnde een leider - op een lijst van de luchthaven circuleren (cgvs 2 p. 13). U zou dan ook vrezen voor uw leven en u zou te Douala niet veilig zijn (cgvs 2 p. 14). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten te Kameroen – voortvloeiend uit uw leiderschap bij een jeugdbeweging – reeds eerder als ongeloofwaardig werden bestempeld. Ook voor wat betreft Yaoundé stelt u vooreerst aldaar tijdens uw verblijf nooit enige persoonlijke problemen te hebben gekend (cgvs 2 p. 14). U geeft dan ook enkel en alleen aan dat Yaoundé nog steeds Kameroen zou betreffen, deze plaats zou dan ook – net zoals Douala – niet veilig zijn, u zou dan ook in Yaoundé hetzelfde vrezen dan in Douala (cgvs 2 p. 14). U verwijst wederom naar uw leiderschap bij de jeugdbeweging, hoewel u dit nu niet meer zou zijn, zou uw leven nog steeds in gevaar zijn, immers de strijd zou nog steeds aan de gang zijn (cgvs 2 p. 14). U haalt verder enkel en alleen nog aan dat je als anglofoon moeilijk werk zou krijgen door de Franse meerderheid en dat u de Franse taal niet machtig zou zijn (cgvs 2 p. 15). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat u er allesbehalve in slaagt dienstig aan te tonen waarom u zich - als zijnde een hoog opgeleide vrouw – de Franse taal niet eigen zou kunnen maken noch aan enig werk in de Franstalige regio zou kunnen geraken. Voor wat betreft tenslotte het door u aangehaalde gegeven dat het zeer moeilijk zou zijn in de Franstalige regio, er altijd vijandigheid zou zijn, er het conflict zou zijn tussen anglofonen en francofonen en anglofonen zouden worden gehaat door de strijd waardoor de anglofone jeugd een risico zou lopen (cgvs 2 p. 14 – 15), kan er nog worden gesteld dat u niet aantoonde dat u louter omwille van discriminatoire redenen te Yaoundé een ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalt u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u als hoog opgeleide vrouw – die overigens eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Yaoundé en Douala) heeft verbleven en er over een netwerk beschikt – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 19 februari 2020 in een eerste middel een schending aan van *“artikel 48/4§2 c) en artikel 48/5§2 a en §3 Vw.”*

Verzoekster haalt aan dat verweerder conform *“artikel 48/6§1 Vw. (...) de omstandigheden in het land van herkomst [dient] na te gaan op het moment van het nemen van haar beslissing (i.e 20.01.2020)”*. Ze verwijst naar het *“Reisadvies Kameroen FOD Buitenlandse Zaken dd. 12.09.2019”*, waaruit blijkt dat *“de situatie voor burgers en buitenlanders uiterst gevaarlijk is in gans Kameroen”*. Verzoekster benadrukt tijdens het persoonlijk onderhoud te hebben *“verteld over de ghost-towns en de problematische en gevaarlijke situatie waaraan de inwoners zijn blootgesteld”*. Ze wijst erop dat de regering haar geen bescherming kan bieden.

Verzoekster beklemtoont dat zij als Engelstalige niet terecht kan in Franstalig Kameroen en dat ze geen netwerk heeft in Franstalig Kameroen. Verzoekster stelt dat zelfs indien getwijfeld wordt aan haar relaas, deze twijfel dient aangewend te worden in het voordeel van verzoekster.

Ze wijst er bovendien op dat er in gans Kameroen nog steeds sprake is van willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict, zodat aan de voorwaarden van de wet is voldaan en verzoekster aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming (Zie in die zin tevens H.v.J. (Grote Kamer) nr. C-465/07, 17 februari 2009 (Elgafaji) <http://curia.europa.eu> (18 februari 2009)).

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van *“de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 8, 62 van de Vreemdelingenwet”*.

Aangaande de motivering in de bestreden beslissing over verzoeksters vlucht naar België betoogt verzoekster dat verweerder enkel stelt dat verzoekster met haar eigen paspoort naar Denemarken is kunnen reizen maar niets zegt omtrent de situatie waarin ze naar België is gevlucht, namelijk met een ander paspoort en onder een andere identiteit. Verzoekster meent dat de motivering gebrekkig is en dat de bestreden beslissing dient vernietigd worden.

Verzoekster vraagt het *“huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken te willen schorsen en vernietigen”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoekster verklaart Kameroen te zijn ontvlucht nadat ze begin juli 2018 werd gearresteerd en opgesloten in het politiecommissariaat in Douala, waar ze geslagen en mishandeld werd. Verzoekster linkt haar problemen aan haar (vroeger) engagement bij de jeugdgroep 'Association of Future Managers' (AFMA). De Raad hecht echter geen geloof aan verzoeksters asielrelaas.

2.3.2. Vooreerst blijkt uit verzoeksters verklaringen dat verzoekster geen persoonlijke problemen kende in Kameroen, toen ze in januari 2018 besloot Kameroen te verlaten en naar Denemarken (Helsingor) te gaan, waar ze tot juni 2018 aan het 'International People's College' studeerde.

2.3.3. Zo blijkt uit verzoeksters verklaringen dat ze coördinator was van de jeugdgroep AFMA toen ze Business Management studeerde aan de universiteit in Bamenda (notities van het persoonlijk onderhoud van 23 april 2019 (hierna: notities 1), p. 13). Verzoekster stelde dat AFMA instond voor het organiseren van seminaries om de jeugd te trainen en klaar te stomen voor hun latere professionele carrière en dat zij zich zelf bezighield met de organisatie van feestjes en seminaries (notities 1, p. 13-14). Verzoekster haalde aan dat jeugdbewegingen op straat kwamen toen de crisis begon, maar dat – niettegenstaande er wel leden van AFMA op individuele basis deelnamen – AFMA als organisatie niet deelnam aan de protesten en dat verzoekster zelf ook nooit had deelgenomen (*"U zei dat jeugd bewegingen deel waren van het protest, op straat kwamen. De AFMA ook?"*, *"Neen. We deden dat niet."*, *"U ging niet op straat marcheren?"*, *"Ik was er niet deel van, ik weet niet of ze het later deden, toen ik in Bamenda was, ik marcheerde niet, omdat er overal traangas en geweurschoten waren, ik kon me dat niet riskeren."*, *"Toen u in Bamenda bij de AFMA was, kwamen leden van AFMA dan op straat?"*, *"Ja, maar niet marcheren als Afma, wel als individuelen."*, *"Personen die bij andere groepen gingen, maar niet als Afma."*, *"Dus mensen die lid waren van Afma maar die als individueel op straat kwamen tijdens het protest?"*, *"Ja."*, notities 1, p. 14). Hoewel verzoekster benadrukte zelf nooit te hebben deelgenomen aan protesten, stelde ze dat ze in februari 2017 naar Douala ging, omdat militairen de leiders van jeugdbewegingen arresteerden (notities 1, p. 15). Evenwel blijkt uit verzoeksters verklaringen dat op het moment van haar vertrek naar Douala nog geen leden van AFMA gearresteerd waren en dat verzoekster geen persoonlijke problemen kende (*"Van Afma?"*, *"Neen niet van Afma. Maar toen ze mensen begonnen te arresteren van jeugd bewegingen, ik wist dat ze achter ons aan gingen komen, wij waren ook van jeugd bewegingen."*, *"Toen u naar Douala ging, kende u toen persoonlijke problemen? Iets persoonlijk gebeurd met u?"*, *"Mijn nonkel was toen al ontvoerd, maar met mij neen. Nonkel ontvoerd, mijn vriend zijn broer was gedood, hoofd afgesneden."*, *"Toen u naar Douala ging, nog geen persoonlijke problemen gekend?"*, *"Neen."*, *"Waarom exact naar Douala gegaan?"*, *"Ze arresteerden leiders van Jeugd bewegingen."*, notities 1, p. 16). Verder stelde verzoekster dat ze ook in Douala persoonlijk geen enkel probleem kende, er niet deelnam aan protesten en bovendien haar betrokkenheid bij en activiteiten voor AFMA stopzette (*"Activiteiten voor AFMA toen verder gezet in Douala? Nog betrokken bij AFMA toen?"*, *"Neen."*, *"Niet meer betrokken bij Afma in Douala?"*, *"Ja."*, *"Niet meer betrokken?"*, *"Niet meer betrokken, de groep bestond nog, het waren nog dezelfde leiders, elk jaar zijn er verkiezingen."*, *"Maar deed u in Douala nog enige activiteiten voor Afma? Nog enige betrokkenheid bij hen?"*, *"Neen. Iedereen was gevlucht naar verschillende plaatsen, we konden niets*

doen.”, *“Deed u enige politieke activiteiten toen u in Douala was?”*, *“Neen.”*, *“Deelname aan protesten?”*, *“Neen.”*, *“Problemen gekend toen u in Douala verbleef?”*, *“Neen, ik was bang om te praten over wat er gebeurde in NW regio, je wordt opgepakt voor wat je zegt, als je er iets over zegt, het steunt, militairen pakken u op, ik was stil en bleef binnen in Douala.”*, *“Persoonlijk geen probleem gekend in Douala?”*, *“Neen.”*, notities 1, p. 16-17). Vervolgens verbleef verzoekster van december 2017 tot januari 2018 in Kumba, waar ze evenmin persoonlijke problemen kende en nog steeds niet langer betrokken was bij AFMA (*“Activiteiten voor AFMA toen verder gezet in Kumba? Nog betrokken bij AFMA toen?”*, *“Neen.”*, *“Problemen gekend in Kumba?”*, *“Neen.”*, notities 1, p. 17). Verzoekster gaf aan dat ze in januari 2018 naar Denemarken reisde om er te studeren en stelde dat ze niet in Kumba bleef omwille van de algemene veiligheidssituatie en het feit dat jeugdbewegingen werden geviseerd (*“Waarom niet in Kumba gebleven?”*, *“Het was nog niet veilig, het is de Engelse regio, ze doodden mensen willekeurig, mensen ontvoeren, dus... Zelfs in Kumba, ik bleef binnen, ik ging nergens naartoe, ik bleef binnen tot ik reisde naar Denemarken.”*, *“U zei daarnet dat u een studiebeurs kreeg voor Denemarken en u Kameroen even wou verlaten?”*, *“Ja.”*, *“Waarom wou u toen absoluut Kameroen verlaten?”*, *“Voor mijn veiligheid.”*, *“Omdat u zegt geen persoonlijke problemen te hebben gekend op dat moment in Kameroen?”*, *“Ze ontvoerden en doodden leiders van jeugd bewegingen, ik was deel daarvan, Afma, ik was een leider van één van de jeugd bewegingen.”*, notities, p. 17). Waar verzoekster nog stelde dat ze deel van AFMA was en een leider van één van de jeugdbewegingen, wijst de Raad erop dat verzoekster sinds haar verhuis naar Douala in februari 2017 niet meer betrokken was bij AFMA en stelde nooit persoonlijke problemen te hebben gekend. Uit voorgaande kan slechts blijken dat verzoekster steeds refereert aan de algemene situatie in Kameroen, maar dat verzoekster noch in Bamenda, noch in Douala, noch in Kumba enige problemen had gekend en aldus geen persoonlijke problemen had op het moment dat ze Kameroen verliet om in Denemarken te gaan studeren. Verzoekster kan dan ook niet aannemelijk maken dat ze naar Denemarken ging om andere dan persoonlijke redenen.

2.3.4. Dat verzoekster niet geviseerd werd blijkt tevens nu verzoekster Kameroen in januari 2018 op legale wijze verliet met haar eigen Kameroens paspoort en geldig visum voor Denemarken (notities 1, p. 11-12). Bovendien reisde verzoekster voorafgaand aan haar reis naar Denemarken in het kader van het verkrijgen van haar visum reeds met haar eigen paspoort (afgeleverd in 2016 of 2017) met het vliegtuig naar Nigeria, keerde ze vervolgens per bus terug naar Kameroen, waarna ze opnieuw naar Nigeria ging om het visum op te halen en vervolgens opnieuw terugkeerde naar Kameroen (notities 1, p. 11-12). Dat verzoekster Kameroen zonder enige problemen kon in- en uitreizen wijst erop dat ze niet in de negatieve aandacht stond van de Kameroense autoriteiten.

Ook de vaststelling dat verzoekster na haar verblijf in Denemarken in juni 2018 zonder problemen met haar eigen paspoort per vliegtuig kon terugkeren naar Kameroen, meer bepaald via de luchthaven in Douala, toont aan dat verzoekster niet in een negatief daglicht stond bij de Kameroense autoriteiten (notities 1, p. 20).

2.3.5. Gelet op het voorgaande is dan ook niet geloofwaardig dat verzoekster plots verklaarde dat militairen in Kameroen aan de hand van ledenlijsten van jeugdbewegingen verzoekster hadden gezocht in haar ouderlijk huis in Bamenda tussen februari en december 2017, toen verzoekster in Douala verbleef (notities 1, p. 19). Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat het slechts een veronderstelling betrof dat de militairen ook verzoeksters naam hadden, nu verzoekster stelde te denken dat ze over haar naam beschikten omdat ze die van T.L. – de president van AFMA – hadden (notities 1, p. 19). Verzoeksters plotse toevoegingen – met name dat militairen op zoek zouden zijn naar haar en haar naam hadden – zijn in het licht van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk. Verzoekster brengt ook geen objectieve gegevens bij die dit kunnen staven. Bovendien ondergraven haar wijzigende verklaringen de waarachtigheid van haar beweringen, nu niet kan worden ingezien dat verzoekster dergelijk essentieel element uit haar asielaanvraag zou vergeten vermelden. De ongeloofwaardigheid van haar bewering te worden gezocht door militairen klemt te meer nu verzoekster aangaf dat ze naar Bamenda terugkeerde, waar de door haar genoemde feiten zich zouden hebben afgespeeld, en er niet kan worden ingezien dat ze zou terugkeren naar de plaats waar ze vreesde te worden gezocht. Dat verzoekster niet gezocht werd blijkt tevens nu verzoekster tijdens haar studies te Denemarken gedurende een weekend naar België is gekomen om haar vriend A.L. te bezoeken, maar geen verzoek om internationale bescherming indiende omdat ze op dat moment geen nood had aan internationale bescherming (*“Toen had ik geen redenen om asiel aan te vragen, ik had dan geen bescherming voor iets nodig”* notities 1, p. 20-21). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat verzoekster verklaarde dat ze ook bij haar terugkeer naar Bamenda geen activiteiten meer deed voor AFMA (notities 1, p. 21-22).

2.3.6. Uit voorgaande komt naar voor dat verzoekster zelf stelt dat ze bij haar vertrek uit Kameroen in januari 2018 niet door de autoriteiten van Kameroen werd gevisieerd en bij haar terugkeer naar Kameroen in juni 2018 bij de Kameroense autoriteiten niet in een negatief daglicht stond.

2.3.7. De Raad stelt vast dat het administratief dossier geen enkel objectief element bevat waaruit verzoeksters terugkeer vanuit Denemarken naar Kameroen kan blijken en dit terwijl verzoekster elektronische reisbewijzen kon neerleggen, naast haar retourticket die ze voor haar visum moest bijbrengen, ook haar instapkaart of andere gegevens die aantonen dat ze na Denemarken effectief is teruggekeerd naar Kameroen. Er zijn dan ook geen redenen om verzoeksters loutere beweringen dat ze één maand is teruggekeerd naar Kameroen aan te nemen. Verzoekster had inmiddels een vriend in België en was ermee bekend dat nieuw Schengenvisum kostelijk was en vele documenten moeten voorgelegd worden. Om deze reden reeds is verzoeksters verdere relaas ongeloofwaardig.

2.3.8. Hoe dan ook, zelfs al wordt verzoekster gevolgd, dan nog is niet aannemelijk dat verzoekster bij haar terugkeer naar Bamenda begin juli 2018 door militairen werd gearresteerd aan haar huis als leider van een jeugdbeweging (notities 1 p. 26). Het is immers geheel ongeloofwaardig dat de Kameroense autoriteiten verzoekster begin juli 2018 plots alsnog zouden beginnen viseren, nadat verzoekster reeds sinds februari 2017 uit Bamenda vertrokken is en sindsdien geen betrokkenheid meer had bij AFMA, waarna ze achtereenvolgens te Douala en Kumba zou hebben verbleven en vervolgens legaal (met haar eigen Kameroens paspoort en Deens visum) naar Denemarken zou zijn gereisd, waar ze tot juni 2018 zou hebben verbleven. Uit verzoeksters verklaringen blijkt overigens dat zij zelf niet met zekerheid kan stellen dat zij nog gezocht wordt (*“U denkt dat ze u nog zoeken?”*, *“Ja.”*, *“U bent niet zeker?”*, *“Neen ik kan niet communiceren, maar het doden gaat nog verder, ze arresteren mensen elke dag. Het wordt erger, het affecteert de Franse sectie ook nu.”*, notities, p. 27).

2.3.9. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Kameroen persoonlijk zal worden gevisieerd, dan wel vervolgd, door de Kameroense autoriteiten.

2.3.10. Waar in het verzoekschrift wordt betoogd dat verweerder enkel stelt dat verzoekster met haar eigen paspoort naar Denemarken is kunnen reizen maar niets zegt omtrent de situatie waarin ze naar België is gevlucht, namelijk met een ander paspoort en onder een andere identiteit, stelt de Raad zoals hoger gesteld, vast dat verzoekster niet aantoonbaar dat ze daadwerkelijk met een vals paspoort onder een andere identiteit naar België is gevlucht. Verzoekster legt noch haar vals paspoort neer, noch reistickets noch boarding passes, noch andere nuttige gegevens, zelfs haar eigen geldig paspoort niet neer, waarmee ze in het verleden onder andere naar Denemarken is gereisd.

Zoals hoger gesteld toont verzoekster niet aan teruggekeerd te zijn naar Kameroen. Anderzijds aangezien ze volhoudt wel teruggekeerd te zijn dan blijkt uit voorgaande dat geen geloof gehecht wordt aan verzoeksters problemen in Kameroen en er dus geen redenen zijn waarom zij niet legaal zou vertrokken zijn.

2.3.11. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoeksters originele Kameroense identiteitskaart, haar originele Deense verblijfsvergunning geldig van 6 maart 2018 tot 10 juli 2018, haar originele ‘Succes Testimonial/Transcript’ (Higher National Diploma) van 12 augustus 2016 en haar originele Certificaat ‘Spring Term 2018 Whole 24 Weeks’ van het ‘International People’s College’ in Denemarken betreffen verzoeksters identiteit, haar studies in Kameroen en Denemarken en haar verblijf in Denemarken. Deze elementen worden niet betwist.

2.3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat *“[a]sielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen (...) de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend [krijgen] op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat”*.

2.4.3. De Raad stelt op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier aangaande de veiligheidssituatie in Kameroen (COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”* van 1 oktober 2019 (update) en COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.”* van 15 mei 2019) samen met de commissaris-generaal vast dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de *“Engelstalige crisis”*, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de toegevoegde landeninformatie dossier blijken immers duidelijk fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

2.4.4. Waar verzoeker steunt op de algemene situatie van geweld tegen de Engelstalige gemeenschap in Kameroen, gaat zij voorbij aan de beoordeling dat deze verschilt van regio tot regio. De commissaris-generaal wordt op dit punt bijgetreden dat verzoekster beschikt over een intern vestigingsalternatief, in toepassing van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen.”

2.4.5. *In casu* kan verzoekster, indien nodig, zich onttrekken door zich buiten haar geboortestreek of regio van herkomst te vestigen, waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt, met name in Franstalig Kameroen.

2.4.6. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor (zowel voor Franstalige als Engelstalige) burgers in Franstalig Kameroen actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4.7. Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de *ghost town* operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen (COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”* van 1 oktober 2019 (update), p. 54-59). Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé (COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”* van 1 oktober 2019 (update), p. 57).

2.4.8. Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate (COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”* van 1 oktober 2019 (update), p. 42). Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral (COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”* van 1 oktober 2019 (update), p. 42). Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

2.4.9. De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.4.10. Verder blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 9). Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 5, p. 9). De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 47). Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 5). Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 9).

2.4.11. Uit de door verzoekster bijgebrachte informatie kan het tegendeel niet blijken. Immers, het in het verzoekschrift geciteerde reisadvies werpt geen ander licht op deze beoordeling. Dit ligt in de lijn van de landeninformatie waarop de bestreden beslissing steunt en is bovendien gericht op toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn. Dit reisadvies kan aldus niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekster die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoekster verwijst, is dan ook irrelevant en geenszins te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming, gezien een reisadvies niet slaat op verzoeksters concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

2.4.12. Rekening houdend met verzoeksters persoonlijke omstandigheden kan van verzoekster redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich in Franstalig Kameroen vestigt. Zo is verzoekster een volwassen hoger opgeleide vrouw, die eerder in het Franstalige gedeelte in Yaoundé en Douala heeft verbleven en er over een netwerk beschikt (notities 2, p. 3-4, p. 11-13). Van iemand met verzoeksters profiel (studies en werkervaring), mag bovendien worden verwacht dat zij elders in Kameroen aan de slag kan gaan. Bovendien bleek verzoekster voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg om naar Europa te reizen en vervolgens zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, zodat redelijk is aan te nemen dat zij bij terugkeer naar het land waarvan zij de nationaliteit bezit, in staat is om buiten haar regio van herkomst in haar levensonderhoud te voorzien. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoekster zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen, noch haalde verzoekster gegronde redenen aan. Verzoekster stelde zelf dat ze in Douala geen persoonlijke problemen heeft gekend, toen ze er van februari tot december 2017 woonde (notities 2 p. 13), en dat ze evenmin gedurende haar verblijf in Yaounde problemen heeft ondervonden (notities 2, p. 14). Waar verzoekster verwijst naar haar leiderschap bij een jeugdbeweging, dient hernomen dat de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten te Kameroen – voortvloeiend uit haar leiderschap bij een jeugdbeweging – niet geloofwaardig zijn. Wat betreft verzoeksters stelling dat ze als anglofoon moeilijk werk zou krijgen door de Franse meerderheid en dat ze de Franse taal niet machtig zou zijn (notities 2, p. 15), meent de Raad dat van iemand met verzoeksters profiel kan worden verwacht dat ze de Franse taal kan leren, dan wel aan enig werk in de Franstalige regio zou kunnen geraken. Hoewel verzoekster nog stelde dat het zeer moeilijk zou zijn in de Franstalige regio, er altijd vijandigheid zou zijn, er het conflict zou zijn tussen anglofonen en francofonen en anglofonen zouden worden gehaat door de strijd waardoor de anglofone jeugd een risico zou lopen (notities 2, p. 14-15), toont verzoekster niet aan dat zij louter omwille van discriminatoire redenen in het Franstalig landsgedeelte een ernstige persoonlijke gegronde

vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalt zij gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Volledigheidshalve blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*” van 15 mei 2019, p. 6-9).

2.4.13. Aldus beschikt verzoekster in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.4.14. Gelet op voorgaande maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4.15. Verzoekster wijst in haar verzoekschrift nog op het arrest van het HvJ van 17 februari 2009 (HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad merkt op dat uit rechtsoverweging 43 van dit arrest, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot 40, dient afgeleid te worden dat artikel 15, c) van de richtlijn beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, c) van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging. Hoe meer verzoekster het bewijs kan leveren dat zij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van het willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoekster dient aldus persoonlijke omstandigheden aan te voeren die in haar geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het vastgestelde willekeurig geweld dermate verhogen dat, hoewel de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, er niettemin moet worden aangenomen dat zulk reëel risico in haren hoofde bestaat.

2.5. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK